

Gerai parinktu jauku žuvis galima privilioti ir išlaikyti žūklės vietoje. Tačiau to dar negana. Reikia pasirinkti tinkamą jauko kiekį, jaukinimo intensyvumą ir vietą, kurioje jis turi būti užmestas. Žuvų negalim peršerti, tačiau jei jauko pritrūks, sėkminga žūklė gali netikėtai baigtis. Be to, jaukas kur kas efektyvesnis, jei jis guli ten, kur maitinasi žuvis, o ne tose vietose, kur jos apsilanko gana retai.

Jaukinimą būtų galima skirstyti į ilgalaikį ir trumpalaikį. Trumpalaikis jaukinimas yra toks, kai mes atvažiuojame į žūklę ir iš karto pradedame šerti žuvis. Taip paprastai būna, jei žvejybai skiriame vieną dieną. Ilgalaikiu jaukinimu žūklės vieta ruošama prieš keletą dienų tam, kad žuvis priprastų ir laikytųsi jaukinimo vietoje. Abu šie jaukinimo būdai skiriasi, todėl reiktų juos aptarti išsamiau.

Trumpalaikis jaukinimas

trumpalaikio jaukinimo tikslas yra greitai privilioti žuvis į jaukinimo vietą, sulaikyti jas toje vietoje arba pažadinti ten esančių žuvų aktyvumą. Be abejo, visą dieną išlaikyti žuvų būrį vienoje vietoje nepavyks. Kai žuvis aktyvios, jos gali kibti keletą valandų, kai maitinasi vangiai, žūklės vietoje žuvis išbūna labai neilgai, o kartais kimba visai trumpai su ilgomis pertraukomis. Būna ir taip, kad žuvis pasirodo jaukinimo vietoje, tačiau masalo net nepajudina.

Meškeriotojams dažnai kyla klausimas, kiek reikia suberti jauko, kad žūklė būtų sėkminga. Vienareikšmio atsakymo į tokį klausimą nėra. Tačiau orientacinius kiekius galim pateikti, nes per daugelį metų žvejai susidarė savotiškas normas įvairiems vandens telkiniams.

Taigi jei žuvų aktyvumas vidutinis, tai dienai stovinčiame vandenyje (ežeruose, tvenkiniuose) turėtų pakakti 1 – 2 kg sauso mišinio. Labai lėtai tekančiose upėse ir kanaluose reikia kiek daugiau – 2 – 4 kg, o greitos srovės upėse jauko reikia 3 – 6 kg.

Be abejo, viskas priklauso nuo žūklės sąlygų. Tam tikrais atvejais gali pakakti apatinės nurodytos normos ribos, o kartais – ir dar mažiau. Tai būna:

- 1) Kai vandens temperatūra žema, ir dėl to sulėtėja žuvų medžiagų apykaita, krenta jų aktyvumas.
- 2) Kai staigiai pasikeitus orui, krentant slėgiui ar keičiantis vandens lygiui žuvys tampa neaktyvios.
- 3) Kai jau žūklės pradžioje žuvys silpnai reaguoja į jauką.
- 4) Kai vanduo telkinyje labai skaidrus ir labai švarus.
- 5) Kai žvejojama laukiniuose vandens telkiniuose, kur mažai žvejų, o žuvys nepažįsta jaukų.
- 6) Kai vandens telkinys skurdus, nužvejotas.
- 7) Kai žvejojama aktyviai, nesėdint vienoje vietoje.

Kartais jauko tenka supilti kur kas daugiau, nei yra nurodyta viršutinė normos riba. Taip būna:

- 1) Kai žuvys maitinasi labai intensyviai, o vandens temperatūra yra gana aukšta.
- 2) Kai gaudomos daug maisto suryjančios žuvys – karšiai, karpiai, dideli plakiai.
- 3) Kai žvejojama labai greitoje srovėje, kuri nuneša didelius jauko kiekius.

Bet kuriuo atveju geriau naudoti mažiau, tačiau geresnės kokybės jauką. Pasitaiko, kad natūraliose žuvų susibūrimo vietose nereikia visai jaukinti, nes taip daug žuvų. Nenorime, kad susidarytumėte įspūdį, jog be kelių kilogramų jauko prie vandens nėra ko eiti. Jaukas padeda pagauti žuvį, bet negalima kategoriškai tvirtinti, kad tik nuo jo priklauso sėkmė. Jaukas – tik vienas iš žūklės elementų.

Trumpalaikio jaukinimo metu jaukas metamas į vandenį tam tikromis porcijomis ir tam tikru dažniu. Koks porcijos dydis ir jaukinimo intensyvumas, vėlgi priklauso nuo žūklės vietos, gaudomų žuvų rūšies bei jų maitinimosi intensyvumo. Jauką galima įvairiai dozuoti, tačiau žvejojant reikėtų vadovautis kai kuriais principais, dažnai pabrėžiamas meškeriotojų, gerai įvaldžiusių jaukinimo techniką.

Sekliose vietose į vandenį krentantys jauko rutuliai baido žuvis, todėl čia pirma porcija, įmetama prieš žūklę, sudaro labai didelę dalį viso dienos jauko. Vėliau, žvejojant, jaukinama gana retai ir kiek galima mažesniais jauko rutuliais. Kai kurie meškeriotojai sekliose ir skaidriose žūklės vietose prieš žūklę suberia visą jauką ir žvejojami jaukina tik nedidelėmis musės lervų, kokonų ar panašių jauko priedų porcijomis.

Paprastai šis jaukinimo būdas naudojamas gaudant lynus sekliose – 0,5 – 1 m ežerų pakrantėse, kuojas – skaidriuose nedideliuose, sekliuose lėtos srovės upeliuose, karšius – apie 1 m gylio kanaluose.

Tipiniuose vandens telkiniuose prieš žūklę paprastai suberiama 20 – 40 procentų paruošto jauko. Pirmos porcijos jauko rutuliai turi būti ir didesni, ir tvirtesni nei tie, kuriais papildomai jaukinama jau žvejojant. Tvirtesni jauko rutuliai žuvis vilioja ne taip intensyviai, tačiau jie veikia ilgesnį laiką. Be šių jauko rutulių, reikia pasiruošti ir ne tokių tvirtų bei greičiau veikiančių jauko rutulių, kurie naudojami ir prieš žūklę, ir žūklės metu. Papildomai jaukinti geriau dažniau, bet mažesnėmis porcijomis nei retai, bet dideliais jauko rutuliais. Paprastai papildomai jaukinama kas 15 – 30 minučių. Be reguliaraus jaukinimo, patyrę meškeriotojai jauką į vandenį meta ir kritiniais momentais, pavyzdžiui, traukdami ir ištraukdami didelę žuvį.

Trumpalaikis jaukinimas

Parašė zvejams.lt

Šeštadienis, 25 Birželis 2011 19:05

~~Parašė zvejams.lt~~